

"תפוח חסר"

שיחה נוספת: "אתה ממש מכשיל אותי, חשבתי שאפשר לסמוך עליך... התפוחים בסדר, אבל האגסים כולם שלמים..."

בעל הבית (שלא הבין כיצד המשטרה עוד לא הגיעה) השיב: "אתה גנב או עם הארץ? על האגסים יש מדבקה שהם מחו"ל, ממקום שפטור מתרומות ומעשרות!"

הגנב: "אשקול האם להאמין לך. רגע, משהו דופק בדלת – באמצע הלילה? אפתח אולי זה מקרה חירום... משטרה... ברוכים הבאים... אפשר לכבד אתכם באגסים, זה יכול חו"ל... בעל הבית על הקו, אתם יכולים לשאול אותו, גם התפוחים מעושרים... אני לא אבשל לכם כלום, אני גוי ואסור לכם לאכול בישולי גוים..."

השוטר בראותו את בקיאותו של העומד בפניו, ביקש את סליחתו ואמר שכנראה הוא הגיע לכאן בטעות.

ה'נופש' קיבל זימון למשטרה בעקבות "תלונת שוא על פריצה לדירה". הוא השמיע לשוטרים את הקלטת השיחות, והשוטרים השתכנעו שאכן היה פורץ בדירה. אולם שוטר עירני היקשה: "אם הוא גוי, מדוע הביא עימו פרי קטן לברכה? והשוטר ביקש לעכב את שיחורו..."

בעל הבית הסביר שהדבר פשוט, מותר לגוי "לעשות מצוה משאר מצוות התורה כדי לקבל שכר" (רמב"ם פ"י ממלכים הל' י' אבל אסור לו לעשותה בתורת 'ציווי' רדב"ז שם ועי"ש). וגוי זה שעבר על איסור גניבה שנכלל בשבע מצוות בני נח מנסה להשיג זכויות!

כשנעצר, טען ה'גנב' שהוא 'בן נח', ובני נח נצטוו על הגזל (סנהדרין נו). ולא על הגניבה! מה דעת הקוראים על סברתו (ועיין כס"מ פ"ט ממלכים הי"ד במחלוקתו עם הרמב"ן)?

לפנות בוקר צלצול בפלאפון. הוא שהיה בנופש לא הבין מי מתקשר אליו ממספר שאפילו אינו חסוי, הזדרז ונטל ידיו וענה.

המתקשר אמר: "סליחה על ההפרעה, אני הפורץ בדירה שלך, אני יודע שיש לי בעיה לברך על הפירות שסחבתי מהמקרר שלך כי "בוצע בך ניאץ השם" (עיין ב"ק צד). ולכן הקפדתי להביא איתי פרי קטן בשיעור כזית עליו אברך ברכה ראשונה ואחרונה, אבל האם הפירות אצלך בבית מעושרים...?"

בעל הבית ה'נופש' לא איבד את עשתנותו, הוא הביט בשעון וראה שכבר עלה עמוד השחר, ביקש לומר "ברכת התורה" קודם שיענה (אף שמסתבר שתשובה זו אינה מחייבת אמירת ברכוז התורה), ובמקביל רמז לאשתו להתקשר למשטרה.

הגנב המתין בסבלנות. תשובה בעל הבית שהפירות מעושרים לא הרגיעה אותו באומרו, אני לא רואה תעודת כשרות, אולי אתה "עם הארץ" ואי אפשר לסמוך עליך?

בעל הבית השיב שהוא מאד מצטער, והשיחה נותקה.

כעבור דקות אחדות שוב שיחה: "החלטתי שאתה נאמן על פי בדיקה ב'גוגל' אודותיך, אבל בכל אחד מהתפוחים שלך חסרה חתיכה קטנה – מה זה אומר, יש לך מרכסמים בדירה? להזמין ריסוס?"

בעל הבית השיב באיטיות מכוונת (אולי המשטרה תגיע): "אני חושש לשיטת הגריי"ש אלישיב זצ"ל שהקפיד להפריש תרו"מ בבית גם אם הגיעו ממקום שיש בו תעודה על הפרשת תרו"מ¹, ואני עוד יותר מקפיד שכיון שיתכן שכל תפוח הגיע ממקום אחר ולכן אני מעשר מכל תפוח בנפרד - מייד בשעה שהוא מובא הביתה, כדי שאף אחד לא יכשל. והשיחה נותקה.

¹ הגריי"ש זצ"ל חשש שבהפרשה במערכות גדולות, יופרשו תרו"מ מדרגות חיוב שונות זו על זו וההפרשה לא תחול כיון שבבית האריזה מתערבת סחורה מגבולות עולי מצרים עם גבולות

עלי בבל, סחורה שחלקה כבר הופרש ממנה, ועוד. עיין "קונטרס לשאלת רבים" בהוצאת בית המדרש להלכה בחקלאות, תשע"ט.